

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122352066
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6122352066.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci žalobcu: RBR Betón, a. s., so sídlom Mudroňova 5, 010 01 Žilina, IČO: 36 672 572, zast.: KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Skuteckého 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, proti žalovanému: Good One Services, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 784/5, 010 01 Žilina IČO: 47 469 447, zast.: JUDr. Sabína Hodoňová, PhD., advokátka, C. L. XX, XXX XX X., v konaní o zaplatenie 699,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 18Cb/77/2022-101 zo dňa 01. decembra 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 18Cb/77/2022-101 zo dňa 01. decembra 2022 v napadnutom výroku, ktorým okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, **p o t v r d z u j e.**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 699,66 Eur spolu s úrokom z omeškania, paušálnej náhrady a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 07.11.2022 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko žalovaný zaplatil žalovanú sumu a čo do príslušenstva, toto považuje žalobca za nepatrné, a preto z dôvodu hospodárnosti berie žalobu späť aj v tejto časti, uplatňuje si však trovy konania.

2. Vo vyjadrení k späťvzatiu žalovaný uviedol, že s dôvodmi nesúhlasí a má za to, že žaloba bola podaná nedôvodne a žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi, keď žalobu vzal späť až 4 mesiace po úhrade istiny. Žalobca tak zapríčinil podanie žaloby a jej späťvzatie, keďže faktúra zo dňa 16.02.2022 bola odoslaná žalovanému až v máji 2022 elektronicky na základe neplatnej dohody o zasielaní elektronickej faktúry a žalovaný sa s ňou oboznámil až podaním kontrolného výkazu dňa 27.06.2022. Žalovaný žiadal konanie zastaviť a žiadnej strane trovy nepriznať.

3. Okresný súd na základe dispozitívneho úkonu žalobcu a s poukazom na skutočnosť, že na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby by sa podľa § 146 ods. 1 CSP neprihliadalo, rozhodol o zastavení konania.

4. O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na úpravu ust. § 256 a § 262 CSP s tým, že ust. § 256 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Pri posudzovaní treba vziať do úvahy tie procesné úkony, ktoré viedli k zastaveniu konania, a nie posudzovať hmotnoprávne postavenie účastníka v spore. Okresný súd konštatoval, že procesné zavinenie na zastavení konania nesie žalovaný, ktorý uhradil žalovanú sumu

po podaní žaloby. Žaloba bola podaná dňa 22.06.2022 a istina bola uhradená dňa 01.07.2022. K argumentácii žalovaného okresný súd zdôraznil, že procesné zavinenie zastavenia konania je nutné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t. j. podľa procesného výsledku a nie podľa hmotného práva, pretože v opačnom prípade by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. Okresný súd považoval za potrebné preskúmať, či žaloba bola/ nebola podaná po splatnosti faktúry, pričom zistil, že faktúry boli zasielané žalovanému elektronicky na základe dohody zamestnankyne žalovaného so žalobcom, ktorá však následne odišla na materskú dovolenku a neoznámila túto dohodu o doručovaní žalovanému. Z uvedeného dôvodu nemal žalovaný vedomosť o daných skutočnostiach riadne a včas, čo však nemôže byť na úkor žalobcu. Okresný súd poukázal na úpravu ust. § 15 a 16 Obchodného zákonníka, podľa ktorých daná zamestnankyňa konala a dané konanie nemôže byť na úkor žalobcu a je iba vecou žalovaného a jeho zamestnankyne. Žalovaný tak zavinil zastavenie konania v časti istiny z dôvodu, že faktúru zaplatil až po jej splatnosti a po podaní žaloby. Žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť, teda aj v časti príslušenstva s ohľadom na hospodárnosť, keďže ide o nepatrnú výšku. V časti príslušenstva tak procesne zavinil zastavenie žalobca, avšak v zmysle čl. 4 CSP vzhľadom na nepatrnosť daného príslušenstva a vzhľadom na procesné zavinenie zastavenia konania o zaplatenie istiny žalovaným, rozhodol okresný súd, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na uvedené pritom nemá vplyv skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť až podaním zo dňa 07.11.2022, hoci žalovaný istinu uhradil dňa 01.07.2022.

5. Proti uzneseniu, a to v časti jeho výroku II., podal odvolanie žalovaný cestou právnej zástupkyne z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že v konaní preukázal, že označená faktúra mu nebola doručená a až z emailu zo dňa 25. mája 2022 zistil, že v tento deň bola faktúra v elektronickej forme zaslaná na e-mailovú adresu a@b.c <mailto:a@b.c>. Faktúra bola zaslaná viac ako 3 mesiace po jej vystavení. Tento e-mail vyhľadal žalovaný z vlastnej iniciatívy, nakoľko so žalobcom sa nikdy nedohodol na doručovaní faktúr cestou e-mailu. Ak tak učinila jeho zamestnankyňa, konala nad rámec svojich oprávnení. Žalovaný sa potom nemohol dostať do omeškania dňa 03. marca 2022 a iný okamih omeškania žalovaného žalobca netvrdil. Žalovaný faktúru uhradil dňa 01. júla 2022, pričom žalobca doposiaľ nepreukázal doručenie faktúry žalovanému, a to ani ako prílohu výzvy žalobcu na úhradu pohľadávky. Žalobca zobral žalobu späť nielen v časti istiny, ale aj v časti úroku z omeškania, čím uznal, že žalovaný sa do omeškania nedostal. Čo sa týka záveru okresného súdu o procesnom zavinení zastavenia konania, žalovaný uviedol, že by mohol niesť procesné zavinenie iba vtedy, ak by žaloba bola podaná dôvodne, teda, ak by bol v čase podania žaloby v omeškaní s úhradou pohľadávky. Okresný súd pritom argumentoval, že posudzovať zavinenie zastavenia konania možno iba z procesného hľadiska a nie z hľadiska hmotného práva. V takomto prípade by však bol vytvorený priestor na to, aby veritelia neodosielali faktúry dlžníkom a priamo podávali žaloby a domáhali sa úhrady istiny a trov konania bez ohľadu na to, či bola žalovanému vôbec doručená faktúra. Žalobca nepreukázal doručenie faktúry ku dňu jej vystavenia ani ku dňu, kedy sa mala stať splatnou, t. j. 02. marca 2022. Odoslanie faktúry preukázal žalobca až emailom zo dňa 25. mája 2022. Žalobca tak zobral žalobu späť výlučne pre svoje konanie, keď oneskorene poskytol žalovanému súčinnosť pre splnenie jeho povinnosti. Ku konaniu zamestnankyne žalovaného žalovaný uviedol, že jeho zamestnankyňa nebola poverená činnosťou, z ktorej by vyplynulo, že je splnomocnená na uzatvorenie dohody alebo udelenie súhlasu o elektronickej doručovaní faktúr. Ak predmetom úkonu malo byť dojednanie, ktoré môže mať vplyv na prípadné omeškanie žalovaného, tak takúto dohodu nemôže uzatvoriť zamestnanec žalovaného. Podľa žalovaného nedošlo ani k žiadnemu konaniu zamestnankyne v prevádzke žalovaného. Zároveň žalovaný uviedol, že takýto prieskum už prekračuje posudzovanie procesného zavinenia zastavenia konania. Podľa žalovaného bola žaloba podaná nedôvodne a predčasne. Žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 263/2016, podľa ktorého účastník konania, ktorý svojim konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne poniesť sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti. Podľa tohto rozhodnutia by to mal byť žalobca, kto bude znášať trovy žalovaného. Žalovaný zároveň, pokiaľ ide o pomer úspechu vo veci, predložil prepočet uplatneného a priznaného nároku s tým, že čistý úspech žalobcu by predstavoval 77,86%, ktoré zníženie rozsahu nepovažuje žalovaný za nepatrné. Žalovaný tak žiadal uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zmeniť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu cestou právneho zástupcu opätovne uviedol, že procesné zavinenie na zastavení konania má žalovaný, pretože k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaného, ktorý istinu uhradil až po podaní žaloby. Podľa žalobcu by veritelia neboli nútení podávať

žaloby, pokiaľ by si dlžníci plnili svoje povinnosti riadne a včas. Žalovaný napriek tomu, že mu tovar a s tým súvisiace služby boli dodané dňa 14.02.2022, za tento zaplatil viac ako 4 mesiace po jeho dodaní, a to napriek predchádzajúcej výzve a až po podaní žaloby. Konaniu bolo možné predísť minimálne v čase po obdržaní predžalobnej výzvy žalovaným dňa 13.06.2022. Žalovaný však na túto výzvu nereagoval, a preto bol žalobca nútený domáhať sa zaplataenia svojej pohľadávky prostredníctvom žaloby. Faktúra, ktorá je daňovým dokladom, bola žalovanému zasielaná na e-mailovú adresu v súlade s udeleným súhlasom na zasielanie elektronickej faktúry. Žalovaný faktúru žalobcovi nevrátil ani ju nenamietal a na jej základe došlo z jeho strany k úhrade istiny, čím žalovaný svoj peňažný záväzok uznal. Žalobca k späťvzatiu žaloby pristúpil výlučne v dôsledku konania žalovaného, a to aj s ohľadom na hospodárnosť konania a predídienie ďalšiemu navyšovaniu trov, ktoré by v konečnom dôsledku znášal žalovaný. Po úhrade istiny by predmetom konania ostalo len nepatrné príslušenstvo, a preto žalobca dospel k záveru, že nie je účelné viesť súdne konanie. K rozhodnutiu Ústavného súdu, na ktoré poukázal žalovaný, žalobca uviedol, že nekonal nijako protiprávne, a teda svojim protiprávnym konaním nezapríčinil taký stav, kedy by žalovaný bol nútený brániť svoje práva v súdnom konaní. Práve naopak, žalobca bol nútený domáhať sa zaplataenia pohľadávky voči žalovanému. Z označeného rozhodnutia tak vyplýva, že by to mal byť práve žalovaný, kto by mal znášať trovy žalobcu. Čo sa týka pomeru úspechu v konaní, ak by hypoteticky úspech žalobcu nepredstavoval 100%, tak by zníženie rozsahu úspechu bolo nepatrné. Takéto hypotetické skúmanie rozsahu úspechu vo veci považuje žalobca za nadbytočné. Podľa žalobcu je procesné zavinenie zastavenia konania potrebné skúmať a posudzovať z procesného hľadiska a nie z hľadiska hmotného práva, čím by sa prejudikoval záver vo veci samej. Žalobca v tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 2Cob/87/2017, podľa ktorého pri posudzovaní otázky zavinenia zastavenia konania je potrebné zobrať do úvahy procesné úkony účastníkov, ktoré viedli k zastaveniu konania a nie posudzovať hmotnoprávne postavenie účastníkov v spore, t. j. či by žalobca vo veci samej úspech mal alebo nemal. Žalobca tak žiadal rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku II. ako vecne správne potvrdiť.

7. Na doručené vyjadrenie žalobcu žalovaný písomne nereagoval.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného postupom bez nariadenia pojednávania a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

9. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

10. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa ust. § 256 ods. 1, 2 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

12. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd posudzoval napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutých v písomne podanom odvolaní. Žalovaný v odvolaní namietal, že nenesie procesné zavinenie na zastavení konania, namietal, že sa nedostal do omeškania s úhradou, pretože mu faktúra žalobcom nebola riadne doručená, a namietal oprávnenie svojej zamestnankyne uzavrieť dohodu o elektronickej doručovaní faktúr. Žalobca na druhej strane v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného prízvukoval, že faktúra bola doručená v súlade s platne udeleným súhlasom na zasielanie faktúr elektronickej, že žalovaný svoj dlh úhradou uznal a že bol v omeškani, keď napriek predžalobnej výzve plnil až potom ako na základe návrhu žalobcu začalo konanie o zaplataenie dlžnej sumy.

13. Vo vzťahu k náhrade trov konania považuje krajský súd vo všeobecnosti za potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza súd zo zásady zodpovednosti za výsledok, t.j. zásady úspechu podľa ust. § 255 CSP. Zásada úspechu vo veci, ktorá ovláda náhradu trov sporového konania, je vo všeobecnosti pri rozhodovaní o trovách konania doplnená zásadou zavinenia podľa ust. § 256 CSP. Z uvedeného vyplýva, že ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia

žaloby, resp. čiastočného späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. V tejto spojitosti krajský súd primerane poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 M Cdo 4/2010 zo dňa 14. septembra 2011, podľa ktorého „K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienky konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil.“ Krajský súd dáva do pozornosti aj judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky zaoberajúcu sa otázkou zavinenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania, podľa ktorej „...náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom na vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorý z účastníkov konania (a pokiaľ áno, ktorý z nich) z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil, resp. či návrh bol vzatý späť pre správanie odporcu, ako to bolo aj v danej veci, keď žalovaný po podaní žaloby uznal nárok sťažovateľa a uspokojil ho. To znamená, že § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené, možno aplikovať len v prípade, ak neexistujú dôvody (resp. výnimky) na priznanie náhrady trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 210/2013 zo dňa 04. júla 2013). Vo všeobecnosti tak v prípade späťvzatia žaloby žalobcom platí, že pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Pre vyriešenie otázky nároku na náhradu trov konania je potom pri zastavení sporového konania relevantné zistenie, ktorá zo strán sporu z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Termín zavinenia je potrebné ponímať v rovine príčinnej súvislosti, kde príčinou je správanie sa strán sporu a je ho potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť, s tým, že konanie bolo zastavené. Povinnosťou súdu je skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda tak na strane žalobcu ako i na strane žalovaného. V danom prípade, vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného bolo potrebné posúdiť s ohľadom na priebeh konania pred súdom prvej inštancie, či žalobca späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania.

14. Žalobca zobral žalobu späť potom, ako mu žalovaný uhradil istinu pohľadávky. Práve túto okolnosť považuje krajský súd za rozhodujúcu pre posúdenie otázky procesného zavinenia zastavenia konania. Žalovaný tým, že po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu fakturovanú sumu v celom rozsahu uhradil, uznal nárok žalobcu a uspokojil ho. V prípade, ak sa táto otázka posudzuje výlučne z procesného hľadiska, nemôžu byť relevantné námietky žalovaného, ktorý spochybňoval oprávnenie svojej zamestnankyne uzatvoriť dohodu o elektronickom doručovaní faktúr, z ktorej odvodzoval tvrdenie, že mu faktúra nebola doručená. Aj v prípade zohľadnenia týchto námietok považuje krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaný nárok žalobcu uspokojil až po podaní žaloby napriek tomu, že podľa faktúry a dodacieho listu bol tovar žalovanému dodaný dňa 14.02.2022, a zároveň napriek tej skutočnosti, že žalobca výzvou zo dňa 08.06.2022, ktorá podľa pripojenej doručenky bola žalovanému doručená dňa 13.06.2022, žalovaného na úhradu dlhovanej sumy vyzval. Okolnosti týkajúce sa dodania tovaru v uvedený deň ani okolnosti týkajúce sa doručenia predmetnej výzvy na zaplatenie žalovaný nespochybnil. Žalovaný tak napriek tomu, že mu predžalobná výzva bola doručená dňa 13.06.2022 uhradil istinu faktúry prevodom z účtu až dňa 01.07.2022, teda potom ako žalobca podal dňa 22.06.2022 návrh na upomínacom súde. Nemôže v tomto smere obstať ani argumentácia žalovaného, v zmysle ktorej mu faktúra nebola riadnym spôsobom doručená, keďže napriek týmto svojim výhradám, ktoré uviedol aj v odpore proti platobnému rozkazu, dlhovanú sumu žalobcovi zaplatil.

15. Z uvedeného potom plynie záver, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalovaný, ktorý napriek predžalobnej výzve, ktorú od žalobcu obdržal a na základe ktorej následne fakturovanú sumu uhradil, uskutočnil túto úhradu až potom, ako zo strany žalobcu bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Dôvodom pre späťvzatie žaloby zo strany žalobcu tak bola výlučne skutočnosť, že žalovaný po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu nárok žalobcu uznal a uspokojil ho. Ako

už bolo krajským súdom konštatované, pokiaľ žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného spočívajúce v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, je na mieste dospieť k záveru, že z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť práve žalovaný. Krajský súd je pritom toho názoru, že s ohľadom na časové súvislosti týkajúce sa okamihu dodania tovaru, doručenia predžalobnej výzvy žalobcu žalovanému a okamihu skutočnej úhrady dlhovanej sumy žalovaným, žalovaný mal dostatočný časový priestor na to, aby bez ohľadu na svoje námietky spochybňujúce platnosť dohody o elektronickom doručovaní faktúr vykonal úhradu svojho dlhu voči žalobcovi tak, aby podaniu žaloby predišiel. Pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu žalobcom, je právne významné len to, ktorá zo strán sporu zaviniť zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak dôvodom späťvzatia žaloby bola úhrada žalovanej sumy alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zaviniť žalovaný. Potom aj v kontexte nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 263/2016 zo dňa 17. augusta 2016, na ktorý nález upriamil pozornosť odvolacieho súdu práve žalovaný, možno konštatovať, že tým účastníkom konania, ktorý svojim konaním zapríčinil, že druhá strana musela brániť svoje právo v súdnom konaní, je v prejednávacom prípade práve žalovaný, ktorý neuhradením faktúry vyvolal situáciu, kedy sa žalobca svojho práva domáhal podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na upomínacom súde. Žalovaný je potom tým subjektom, ktorý musí niesť sankciu v podobe povinnosti nahradíť trovy konania, ktoré v súvislosti s týmto konaním žalobcovi vznikli.

16. Čo sa týka námietok žalovaného ohľadom pomeru úspechu vo veci s ohľadom na skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť nielen v časti istiny, ale aj v časti požadovaného príslušenstva v podobe paušálnej náhrady a úrokov z omeškania, sa krajský súd stotožnil s procesným záverom súdu prvej inštancie, že v časti príslušenstva sa jedná o nepatrnú časť predmetu konania, ktorá nemá dopad na rozsah náhrady trov priznaný žalobcovi. Nemôže v tomto smere obstať výpočet, ktorý žalovaný prezentoval v podanom odvolaní, kedy úrok z omeškania počítal odo dňa splatnosti faktúry do dňa 01. decembra 2022, čo je deň vydania uznesenia o zastavení konania súdom prvej inštancie, keďže žalobca úrok z omeškania požadoval do dňa zaplatenia istiny.

17. Súčasne krajský súd dáva do pozornosti, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana konania, ktorá v konaní uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej hradili všetky trovy, ktoré vznikli vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Krajský súd zdôrazňuje, že rozhodovaním o náhrade trov konania môže súd zasiahnuť aj do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť „úspešnej“ strane konania náhradu trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním vynaložila. Pokiaľ by okresný súd, resp. odvolací súd nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému nepriznal, odoprel by tejto strane ochranu označených práv zakotvených v ústavnom poriadku, ktorým je aj majetkové právo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a právo na právnu pomoc v zmysle čl. 37 ods. 2 Listiny, pretože náhrada trov súdneho konania tiež súvisí s majetkovým právom žalobcu.

18. Na základe uvedeného nebol ani jeden z odvolacích dôvodov žalovaného zhodnotený ako relevantný, a preto vo vyvolanom odvolacom konaní neboli splnené podmienky pre zmenu napadnutého výroku uznesenia okresného súdu, ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Krajský súd preto uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.